11 Σεπτεμβρίου 2022

Κυριακή Προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού – Εκπομπή Καρδιακός Λόγος – Πεμπτουσία TV #40

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Πολυμέσα - Multimedia

Ο Σταυρός ως σύμβολο της νίκης τι πετυχαίνει πραγματικά;

Το σημερινό κείμενο του Ευαγγελίου είναι συνέχεια το δεύτερο μέρος της συνομιλίας του Χριστού με τον Νικόδημο ένα ιουδαίο άρχοντα ο οποίος ήρθε μια νύκτα κρυφά από τους ομοθρήσκους του να καταθέσει την προσωπική ομολογία του προς τον σταλμένο από τον Θεό διδάσκαλο. Ο Χριστός δέχεται την κρυφή ομολογία του Νικοδήμου, βρίσκει ειλικρινείς τις προθέσεις του και του αποκαλύπτει μερικές βασικές πτυχές της διδασκαλίας του. Καταρχήν γιατί η Εκκλησία επιλέγει μόνο αυτές τις λίγες γραμμές και δεν το συνδέει με την προηγούμενη κουβέντα τους;

Ο Χριστός μιλάει στον Νικόδημο και παραλληλίζει ένα θαυμαστό γεγονός της Παλαιάς Διαθήκης με τον Σταυρό τού Χριστού.

Λέει «Και κανείς δεν έχει ανεβεί στον ουρανό παρά μόνο εκείνος που κατέβηκε από τον ουρανό, ο Υιός του ανθρώπου, που είναι στον ουρανό» Τι ήθελε να του υποδείξει με αυτό;

Είπε «ο Υιός του ανθρώπου, που είναι στον ουρανό». Γιατί ο Χριστός από όλα τα

ονόματα του Μεσσία στην Παλαιά Διαθήκη προτιμούσε να χρησιμοποιεί το «Υιός του ανθρώπου». Δεν τους δυσκόλευε περισσότερο έτσι;

«Και καθώς ο Μωυσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου, για να έχει ζωή αιώνια καθένας που πιστεύει σ’ αυτόν» . Στην Αγία Γραφή το φίδι θεωρείται προσωποποίηση του κακού. Τότε γιατί ο Θεός δίνει εντολή να υψωθεί χάλκινο φίδι στην έρημο;

Τι συμβολίζει αυτή η σύνδεση του φιδιού με τον Σταυρό;

Ενώ υπάρχει τόσο μεγάλη σύνδεση μεταξύ της ύψωσης του φιδιού και της Σταύρωσης γιατί ο Σταυρός που θα υψωθεί στις Εκκλησίες στην Εορτή στις 14 Σεπτεμβρίου θα υψωθεί κενός, χωρίς το Σώμα του Χριστού; Καμία φορά δεν δίνουμε μεγάλη σημασία σε αυτούς τους συμβολισμούς μέσα στην Εκκλησία.

Γιατί δεν είπε καθαρά στους ακροατές του ότι σε λίγο θα σταυρωθώ αλλά τους παρέπεμψε σε σύμβολο της Παλαιάς Διαθήκης;

Ποια είναι η συμβολική διαφορά των ανθρώπων που κοιτούσαν το φίδι και θεραπευόντουσαν από τα δαγκώματα των φιδιών σε σχέση με τον άνθρωπο που κοιτάζει στον Σταυρό τον Εσταυρωμένο Χριστό;

Στην Παλαιά Διαθήκη κοιτούσαν μόνο οι άνθρωποι το φίδι και θεραπευόντουσαν. Εμείς φθάνει μόνο να κοιτάζουμε το σημείο του Σταυρού για να θεραπευτούμε;

Ο Κύριος είπε «καθώς ο Μωυσής ύψωσε το φίδι». Γιατί δεν είπε το κρέμασε; Αφού ουσιαστικά τον Χριστό τον κρέμασαν στο Σταυρό.

Και λέει στην συνέχεια:

«Γιατί τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του το μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ’ αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια.». Τι φανερώνει αυτό το «τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο»;

Τι έκανε τον Θεό να αγαπήσει τόσο πολύ τον κόσμο;

Η αγάπη του Θεού είναι μια συναισθηματική τοποθέτηση η ένα ιστορικό γεγονός;

Πως αυτά τα λόγια το «τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο» μπορούν αποτελέσουν τον δρόμο της ζωής μας;

Λέει «έδωσε τον Υιό Του». Το σημαίνει Τον έδωσε;

Και συνεχίζει

«ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» για να μη χαθεί κανένας που πιστεύει σ’ αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Τι αρκεί να κάνει ο άνθρωπος για να ισχύσει το ἵνα πᾶς – για να μη χαθεί κανένας;

Και τελειώνει το κείμενο του Ευαγγελίου με το

«Γιατί ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σώσει τον κόσμο». Πως πρέπει να ανταποκριθούμε εμείς σε αυτή την κλήση;

Αν δεν κάνω λάθος ο ίδιος Νικόδημος της περικοπής αυτής δεν ήταν εκείνος που υπερασπίστηκε τον Χριστό στο συνέδριο και ήταν αυτός που έγινε φίλος του και ξεκρέμασε τον Χριστό από τον Σταυρό; Πόσο σημαντικό γέροντα είναι ο σπόρος του λόγου του Θεού να πέσει σε αγαθή καρδιά για να γίνουμε και εμείς υπερασπιστές και φίλοι του Χριστού;

Μέσα από το σημερινό Ευαγγέλιο βλέπουμε ότι ο Θεός έχει μια απέραντη «καλοσύνη». Νομίζω είναι πιο γήινη έκφραση από την «αγάπη» που δεν την πιάνουμε τις περισσότερες φορές. Μιλήστε και γιαυτή την καλοσύνη του Θεού.

Γιατί ο σταυρός του Χριστού αποτελεί γεγονός όχι μόνον της ιστορίας της ανθρωπότητας αλλά γεγονός με ιδιαίτερο νόημα για την ύπαρξη του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά;

Πως σχετίζεται η εκούσια ύψωση του Χριστού στο Σταυρό με το βάπτισμα μας;

Γιατί δεν έχει καμία απολύτως σχέση ο Χριστιανισμός «της πολυθρόνας» με τον Χριστιανισμό του Σταυρού του ευαγγελικού μηνύματος;

Τι πρέπει να κάνουμε έτσι ώστε η πίστη μας να παρακολουθεί την Ζωή του Χριστού;

Πότε κινδυνεύουν να γίνουν φθηνές σημαίες και λάβαρα της Ορθοδοξίας, η νηστεία, το κομποσχοίνι, ο προσκυνηματικός τουρισμός ο εκκλησιαστικός εθνοφυλετισμός και άλλα;

Τι είναι αυτό που μας κάνει να τα ακούμε όλα αυτά για τον Χριστό με παγωμένη καρδιά με αδιαφορία πολλές φορές; Εφόσον η ψυχή δόθηκε από τον Θεό σε εμάς πως και δεν ανοίγει, δεν θερμαίνεται αυτόματα όταν τα ακούμε όλα αυτά και φερόμαστε τόσο ανόητα;

Τι δύναμη καταστροφική υπάρχει μέσα μας που μας κάνει να μην έχουμε ζωή και

τελικά να μην έχουμε και ζωή να δώσουμε; Να κάνουμε γάμο και σε 5 μήνες να χωρίζουμε, να μεγαλώνουμε καταστροφικά τα παιδιά μας;